

TEZA:

Wznawia się postępowanie dyscyplinarne, zgodnie z art. art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. , stosowanym odpowiednio w postępowaniu dyscyplinarnym, w sytuacji, gdy po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że obwiniony nie popełnił deliktu dyscyplinarnego. Obwiniony powołał się we wniosku o wznowienie postępowania na zaświadczenie o odbytych szkoleniach, które miało być koronnym dowodem na wypełnienie obowiązku szkoleniowego a dokumentu tego nie załączono do wniosku. Wyższy Sąd Dyscyplinarny zwrócił się do Okręgowej Izby Radców Prawnych z zapytaniem o stan punktów wnioskodawcy w przedmiocie wznowienia postępowania, po czym nadesłano odpowiedź, że w latach 2018-2020 radca prawny nie uzyskał żadnego z obowiązkowych 40 punktów szkoleniowych. W związku z powyższym należało oddalić wniosek o wznowienie postępowania.

WO – 186/22

ORZECZENIE

z dnia 15 grudnia 2022 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: S WSD Krzysztof Górecki (sprawozdawca)

Sędziowie: S WSD Leszek Krupa

S WSD Katarzyna Drożdż-Najbor

Protokolant: Piotr Ciepíński

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego A. K., po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2022 r. w Warszawie na rozprawie, sprawy radcy prawnego I. K. (K.) nr wpisu (...),

w przedmiocie wznowienia na wniosek obwinionego postępowania dyscyplinarnego zakończonego prawomocnym orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 17 marca 2022 roku w sprawie sygn. OSD 14/22,

orzeka:

1. na podstawie art. 547 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych oddalić wniosek

obwinionego o wznowienie postępowania dyscyplinarnego,

2. koszty postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym ponosi Krajowa Izba Radców Prawnych w Warszawie.

UZASADNIENIE

W dniu 9 września 2022 r. do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP wpłynął wniosek radcy prawnego I. K. o wznowienie postępowania dyscyplinarnego zakończonego prawomocnym orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP z 17 marca 2022 r., sygn. akt: OSD 14/22.

Wnioskodawca podał, że podstawą wskazanego orzeczenia było ustalenie OSD, że w cyklu szkoleniowym 2018-2020 nie uzyskał żadnego punktu szkoleniowego. Obwiniony został ukarany naganą i obciążony kosztami postępowania dyscyplinarnego w kwocie 2.000 zł.

We wniosku o wznowienie stwierdzono, iż w rzeczywistości wnioskodawca w latach 2018 -2020 odbył wszystkie wymagane szkolenia na platformie e-learningowej Krajowej Izby Radców Prawnych. Dowodzi tego zaświadczenie o odbytych szkoleniach w OIRP. Zaświadczenie takie nie zostało załączone do wniosku.

Wnioskodawca wskazał dalej, że nie jest prawdą, iż zarzut niedopełnienia obowiązku szkoleniowego został mu przedstawiony, gdyż nie uczestniczył w tym postępowaniu a kopię orzeczenia OSD odebrał w siedzibie OIRP dopiero w dniu 6 września 2022 r. Zdaniem wnioskodawcy, uzasadnia to wznowienie postępowania dyscyplinarnego.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie ustalił i zważył, co następuje:

Wniosek radcy prawnego I. K. o wznowienie postanowienia nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy przypomnieć, że Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 stycznia 2017 r., sygn. akt: SDI 42/16 uznał, że nadzwyczajny tryb wzruszenia prawomocnie zakończonego postępowania dyscyplinarnego radców prawnych w postaci wznowienia postępowania jest dopuszczalny, gdyż nie ma podstaw do tego, by uznać, że przepis art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych, odsyłający do odpowiedniego stosowania przepisów Kodeksu postępowania karnego,

wyłączał z zakresu stosowania przepisy rozdziału 56 tego kodeksu.

Wniosek o wznowienie postępowania w tej sprawie należy w pierwszej kolejności rozpatrywać pod kątem podstawy z art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k., zgodnie z którym wznowia się postępowanie w sytuacji, gdy po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że obwiniony nie popełnił deliktu dyscyplinarnego.

Mając na względzie to, że zaświadczenie o odbytych szkoleniach miało być koronnym dowodem na wypełnienie obowiązku szkoleniowego a dokumentu tego nie załączono do wniosku, Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP zwrócił się do OIRP z zapytaniem o stan punktów wnioskodawcy w dniu rozprawy w przedmiocie wznowienia postępowania. W dniu 15 grudnia 2022 r. nadesłano odpowiedź, że w latach 2018-2020 radca prawny I. K. nie uzyskał żadnego z obowiązkowych 40 punktów szkoleniowych.

W ocenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, twierdzenia wnioskodawcy oparte o tę podstawę nie zostały w żaden sposób wykazane i pozostają jedynie gołosłownymi twierdzeniami.

Jedynie na marginesie, można wyrazić zdziwienie złożeniem przez zawodowego prawnika wniosku z powołaniem się na dokument, którego wnioskodawca nie załącza a po sprawdzeniu przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny u źródła, tj. w OIRP okazuje się, że taki dokument nie istnieje.

Wniosek radcy prawnego I. K. należy też rozpatrywać pod kątem przesłanek wznowienia postępowania na wniosek w oparciu o art. 540b k.p.k., tj. sytuacji rozpoznania sprawy pod nieobecność obwinionego, któremu nie doręczono zawiadomienia o terminie rozprawy albo doręczono je w sposób inny niż osobiście.

Zgodnie z § 2 wyjątkami od zastosowania wznowienia są wypadki, o których mowa w art. 133 § 2, art. 136 § 1 oraz art. 139 § 1 k.p.k.

Wniosek, w tym trybie może złożyć obwiniony w ciągu miesiąca od dnia, w którym dowiedział się o zapadłym orzeczeniu. Z akt sprawy wynika, że wnioskodawca powziął informację o zapadłym orzeczeniu w dniu 6 września 2022 r. a wniosek złożył w OIRP w dniu 8 września 2022 r. a dnia następnego trafił on do OSD. Zatem termin ten został dochowany.

Jeżeli chodzi o wyjątki od zastosowania wznowienia, to art. 133 § 2 k.p.k. dotyczy instytucji doręczenia zastępczego, art. 136 § 1 k.p.k. - odmowy przyjęcia pisma a art. 139 § 1 k.p.k. - uznania za pisma doręczone w sytuacji zmiany miejsca zamieszkania (adresu).

W niniejszej sprawie istotne znaczenie ma także art. 8 ust. 3 ustawy o radcach prawnych. Zgodnie z tym przepisem, radca prawny jest obowiązany zawiadomić radę właściwej okręgowej

izby radców prawnych o podjęciu wykonywania zawodu i formach jego wykonywania, o adresie i nazwie kancelarii lub spółki oraz podać adres dla doręczeń. Radca prawny ma obowiązek niezwłocznie zawiadamić o każdej zmianie tych danych. Pisma w postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy wysyła się, ze skutkiem doręczenia, na adres dla doręczeń, o którym mowa w zdaniu pierwszym. W ocenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, z uwagi na stosowanie procedury karnej jedynie w zakresie nieuregulowanym w ustawie samorządowej, regulacja ta będzie miała pierwszeństwo przed ewentualnym zastosowaniem art. 133 § 2, czy art. 139 § k.p.k.

KRRP w dniu 30 stycznia 2010 r. podjęła uchwałę nr 110/VII/2010 w sprawie regulaminu prowadzenia list radców prawnych i aplikantów radcowskich. W § 5 tej uchwały określono sposoby zgłaszania adresu do doręczeń oraz jego skutecznej zmiany - za pomocą programu informatycznego wykorzystywanego przez właściwą okręgową izbę radców prawnych (E.) lub na druku Karty Ewidencyjnej, której wzór określa Prezydium KRRP.

W trakcie prowadzenia postępowania dyscyplinarnego w sprawie OSD 14/22 i wcześniej na etapie dochodzenia korespondencja była wysyłana na adres obwinionego ul. (...), (...). Adres ten został wskazany przez samego obwinionego jako adres jej kancelarii. Pod tym adresem doręczano je zastępczo, w trybie art. 8 ust. 3 ustawy o radcach prawnych, w tym wezwanie na rozprawę w dniu 17 marca 2022 r. (k.26) i orzeczenie wydane przez OSD w dniu 17 marca 2022 r. (k. 40).

Wyższy Sąd Dyscyplinarny uznał, że postępowanie Sądu dyscyplinarnego I instancji co do przyjęcia procedury i skutku doręczenia pism, w tym zawiadomienia o rozprawie, było prawidłowe.

Zatem, wobec prawidłowego uznania za doręczone wezwania na rozprawę w dniu 17 marca 2022 r., brak podstaw do wznowienia postępowania w niniejszej sprawie w oparciu o odpowiednio stosowany art. 540b k.p.k.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny rozważył też, czy nie zaszła podstawa do wznowienia postępowania z urzędu w oparciu o art. 542 § 3 w zw. z art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k.

Wnioskodawca (obwiniony) został bowiem wezwany na rozprawę przed OSD w dniu 17 marca 2022 r. z zaznaczeniem, że stawiennictwo jest obowiązkowe.

Z protokołu rozprawy w tym dniu (k.27) wynika jednak, że OSD uznał, że obecność

obwinionego nie jest niezbędna. W tej sytuacji, w ocenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, Sąd dyscyplinarny I instancji, prowadząc rozprawę w dniu 17 marca 2022 r. r. miał podstawy do tego, by zastosować przepis art.68³. ustawy o radcach prawnych i odstąpić od uznania obecności obwinionej za obowiązkową, co czyni niezasadnym wznowienie postępowania także w oparciu o tę podstawę.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.